

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709579008/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Dion e let sig over Charles heder,
 Og Begge lytte som til Aanders Chor,
 Til Kildens Vand, der ud af Høien vælder
 Og sig med Rislen ned mod Søen snoer.
 Om Nymphen, som i denne Kilde boer,
 Et gammelt Eventyr hun ham fortæller,
 Der ender med den skønne Ridders Død,
 Hvis Klagesang fra Dybet ofte lød.

Men Charles vender Hovedet tilbage,
 Og drømmende han seer i hendes Blik,
 Inedens sagte Suk fra Læben gik,
 Som Gjenlyd af den døde Ridders Klage.
 Ved deres Magt blev hendes Tanker svage,
 Og dobbelt Styrke hendes Længsel fik,
 Men hvad den attraaer, ikke selv hun voed —
 Da bøier Charles sig mod Græsset ned.

Paa hendes lille Fod hans Læbe trykt er,
 Før hun det mærker, bævende og ømt,
 Og Haanden løfter bønlig ham paa Skrømt,
 Som om han for Diones Vrede frygter;
 Dog blev af yndig Rødme kun han dømt,
 Af Blik, hvori for Ømhed Strenghed flygter,
 Af Taushed fra en Røst, ham nys saa huld,
 Af Hjertets Svulmen, mere høi og fuld.

Og stedse nærmere han rykker hende,
 Og mere bønlig lyder nu hans Røst:
 Et Kysl o eet kun paa dit fagre Bryst,
 At al dets Kjærlighed jeg maa erkjende.
 Den Blomst, som hviler der, hvor al min Trøst
 Nu yndig slummer, du som Bud mig sende!
 O giv mit Haah et Svar i denne Nellike! —
 Hun sukker: o jeg vil — dog nei! — jeg vil ikke.

Dog — hvor er Svaghed, som ei overmandes?
 Han trykker til sin Mund sit Blomsterpant.
 Dion es Øie, som af Taarer vandes,
 Ved Charles' Hjerte kun en Trøster fandt.
 Lyst, Suk og Smil og varme Kys nu blandes,
 Og Amors gyldne Vaaben Seier vandt;
 De glemte hver Beslutning, Jord og Himmøl,
 Og sank beruste hen i Ælskøvs Svømmøl.